

**Referat fra kontaktgruppe:
Buddhistforbundet og Den norske kirke (Dnk) 26.03.2022**

Tilstede: Egil Lothe, Ani Könchog Lhamo, Anne Hege Grung, Knut Hallen, Pam Hellan, Tonje Kristoffersen, Fredrik Liland og Manirathana Thero, Eldrid Brekke, Franklyn Fernando og Lama Changchub Tsering

Forfall: Notto Thelle

Tid: 17:00 til 19:30

Sted: Karma Tashi Ling buddhistsamfunn på Bjørndal

1. **Felles meditasjon** ledet av Lama Changchub Tsering

2. **Samtale om gudsbilder**

Tema gudsbilder kom i en idemyldring på mulige temaer for kontaktmøtene våre. Bakgrunnen var en nysgjerrighet på hva som egentlig ligger i det kristne gudsbildet, men også om det finnes noen paralleller mellom våre tradisjoner?

I forkant av møtet hadde alle fått tilsendt et utdrag fra Notto Thelles bok "Ditt ansikt søker jeg", der han lar Martin Buber komme til orde med en kort kommentar som vi tok med inn i samtalen.

Hvem «eier» gud og hvor kommer våre bilder og tolkninger fra? Vi startet med innspill fra et par av de buddhistiske deltakerne som har erfaring med kristen tradisjon og trosformidling fra 50/60- tallet. Der hadde man opplevd en dømmende og streng gud med en tydelig forkynnelse av fortapelse. Spørsmålet ble da: Hvem og hva er gud i dag?

En av deltakerne i gruppen fortalte om masteroppgaven sin. I oppgaven intervjuet hun kvinner som hadde kommet seg ut av sexindustrien i Nepal og blitt kristne og hvilke gudsbilder de hadde. I oppgaven brukte hun Karl Frielingsdorf, professor i religionspedagogikk og pastoralpsykologi, som har jobbet med bibel- og psykologisk gudsbilder. Det teologiske gudsbilde (Nåde) og det psykologisk som henter bilder fra den første autoritetsfiguren i livet ditt.

Kvinnene kom til tro på en dramatisk måte, ofte sviktet av nære relasjoner. Kvinnene i masteroppgaven erstatter sin tidligere autoritetsfigur med en nådig «farsfigur».

Gud er større enn våre bilder, som muslimene sier Allahu akbar. Desmond Tutu sa: «Gud er ikke kristen.» Vet vi hva gud er, og hva gud vil? Flere tenker at gud er kjærlighet og at det er kjernen i alt.

Gud og gudsbilder endrer seg gjennom årene, det er en del av en historisk erfaring. Ideen om gud er ikke en absolutt ide. Forståelsen av gud må forstås gjennom historien, samfunn og de begrepene vi bruker. Tidligere forsto man for eksempel oppdragelse som belønning og straff. Kan man se en parallell til forståelse av karma?

Kristen tradisjon har brukt menneskelige uttrykk på gud, i begynnelsen var Ordet, Ordet var hos Gud (Johannes evangeliet)

Flere opplevde at den «kristne Gud» hadde blitt snillere med årene, hvor har det blitt av helvete? Hvor er den allmektige Gud?

Flere refererte til 50/60 årenes teologi hvor fokuset var på himmel og helvete og riktig eller feil tro. Gud var «pekefinger gud». Opplevelsen av at man måtte ha riktig retning innenfor kristendommen for å komme til himmelen/ ikke gå for tapt. Et annet bilde som oppleves nærer buddhismen er gud som den absolutte kjærlighet nesten som hjerte sutra. Det er i det bunnløse man møter gud.

Det er mange kristen teolog som har jobbet med spørsmålet hvem og hva gud er? Gud som dommer eller gud som kjærlighet.

Gud har blitt brukt og misbrukt både av oppdragere (lære/ foreldre) og i storpolitikken. Helvete som Dantes inferno er en forestilling som har blitt mye brukt i historien. Fortapelsens beskrives ikke i bibelen som et torturkammer slik det er å finne i Dantes inferno, men som en adskillelse fra gud.

Viktig og sunt å ta avstand til et slikt gudsbilde. I et pluralistisk samfunn er det viktig med en samtale om hvem og hva gud er.

En annen forståelse av en gud i kristen tradisjon er at guds allmakt vises igjennom avmakt, Jesus fødsel og død. Gud ønsker rettferdighet, sette de undertrykte fri, dommen er ikke i fokus. Det er guds sak å dømme ikke vi mennesker. I den tamilske tradisjonen sees gud på som noe ubegrenset.

Begrepet gud kan være begrensende, hvis gud er større enn det vi kan fatte.

Per Lønning stilte spørsmålet: hvilken gud er det du ikke tror på, hvilken gud har du tatt avstand fra? Kan være en spennende inngang når man vil snakke om gudsbilder.

En i gruppen har jobbet med oversettelse av buddhistiske tekster fra sanskrit, der står ordet gud hele tiden, gud som sted og som skapergud. Tibetanske buddhister bruker masse bilder og henter en del fra den hinduiske gudeverden. Det snakkes også om tro og karmaloven (de tre juvelene) som har gudommelige trekk over seg. Det er også et paradoks at man har statuer som kan oppleves som gudebilder.

Man kan si at det i både kristendommen (gjennom Jesus/Gud) og i Buddhismen (gjennom Buddha) ligger en forståelse av at man blir velsignet gjennom dem.

Gud eller guddom er det utenfor eller i menneskene? I buddhismen snakker man også om engler. Englene er et vesen som vokter og ber for deg og er en form for guddommelig energi. Men man tar ikke tilflukt i englene, men i det transendente der finnes det en vei: godt, sant og virkelig personifiser i Buddha som oppvåknet.

Når man oversetter tekster fra et språk til et annet tar man utgangspunkt i ord som kan forsøke å forklare det fenomenet man vil beskrive. Eksempel ordet frelse på norsk er hentet fra det norrønt fri hals (bli satt fri). En av grunnene til at teologistudiet er viktig er nettopp for å forstå slike bilder/oversettelser. Norske bibeloversettelse er ett studie i seg selv.

I buddhisme forstår man frelse som det som setter deg fri fra lidelse, men lidelse er mye mer enn ubehag. Suka – Dukka

Gud omtales også i flertall, teknisk ikke vanskelig å forholde seg til i Buddhismen. Men er det gud med liten eller stor G?

Vi kan ikke kun forstå med våre hjerter. Gud er i den personen du treffer, men ikke alle vil bli tolket i en slik fortelling.

Kirkelig
Dialogsenter
Oslo

- 3. Dato for neste møte er 31.mai kl 17.00 til 19.30, mest sannsynlig i Rødtvet kirke.**